

Bústia

EL RACÓ
DELS LECTORS

CORREU

Enric Granados, 84 - 08008 Barcelona 93 316 39 36 bustia@avui.cat

Totes les cartes adreçades a la **Bústia de l'AVUI** - encara que es publicuin amb inicials - han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número del carnet d'identificació. Així mateix, cal que siguin escrites a doble espai i que no superin les quinze línies d'extensió. L'AVUI es reserva el dret a escurçar-les. En cap cas es mantindrà correspondència sobre les cartes adreçades i no publicades ni s'atendran trucades telefòniques.

En compliment de la LOPD 15/1999 i de la LSSI-CE 34/2002, s'INFORMA l'interessat que les dades de caràcter personal que facilita, i que resultin necessàries per a la formalització, gestió, execució i desenvolupament de l'activitat negocial de l'edició, arts gràfiques, reproducció en suports gravats i les seves diverses activitats promocionals de la Corporació Catalana de Comunicació, S.L. (en endavant CCC), s'incorporaran a un fitxer automatitzat de titularitat i responsabilitat de CCC. En el moment en què l'interessat envia les seves dades de caràcter personal a CCC, expressament AUTORITZA a utilitzar aquestes dades als efectes de les comunicacions que CCC porta a terme amb els seus subscriptors, clients i/o altres interessats per informar-los de les seves activitats, notícies, promocions i esdeveniments, així com de qualsevol dels serveis i productes relacionats amb l'activitat negocial de CCC. L'interessat podrà exercir, respecte a les seves dades de caràcter personal, els drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició mitjançant comunicació escrita dirigida a Corporació Catalana de Comunicació, S.L. - Departament de Màrqueting (Carrer Enric Granados, 84 - 08008 Barcelona) o al correu electrònic serveiallector@avui.com.

Ja és aquí la quarta hora

■ Segons les instruccions que han rebut els directors dels centres públics de Primària, el curs vinent haurà de fer, obligatòriament, a més de les 3 hores setmanals de castellà, una hora i deu minuts (de mitjana setmanal) en llengua castellana de qualsevol matèria curricular. No us deixeu enganyar quan us diguin que cada centre té la llibertat d'elaborar el seu projecte lingüístic. Tenim llibertat de fer més hores en castellà, no pas menys. I si en un cicle decidim, en lloc de les quatre hores, fer-ne tres, això vol dir que en un altre cicle n'haurà de fer cinc. ¿Per què no ho diuen, això, quan parlen de les excel·lències de la nova llei? Mentrestant, a la majoria d'instituts de secundària del Baix Llobregat, el Barcelonès i bona part del Vallès i el Maresme, es fan el 80% de les classes en castellà. I ningú té ni ha tingut mai cap voluntat d'arreglar-ho. La cultura catalana té els dies comptats, assassinada pels nostres polítics i bona part dels professors de secundària del nostre país.

Josep Moneo
Viladecans

Bon ensenyament

■ Efectivament, com apunta el professor Enric Roca al seu article *Bon ensenya-*

ment? (AVUI, 4-04-08), no ens trobem davant d'un simple problema de disciplina, als nostres centres educatius. La qüestió és més complexa i profunda. Perquè el tema afecta les nostres escoles -especialment a secundària-, la seua organització i el seu funcionament. I, per tant, el professorat i altres professionals que hi treballen, i les famílies, que han d'implicar-s'hi del tot, recolzant els professors -especialment els tutors-. I l'administració educativa -i la local- en aixoplugar iniciatives i programes de diversificació i integració. I tot l'entramat social, per donar resposta als reptes del temps i sempre a favor d'un ensenyament de qualitat i universalitzat, on l'alumnat és protagonista principal i a qui ens devem, sense reserves.

Marc Antoni Adell
València

Interconnexió de país

■ Quan, avui dia, es pressiona per impulsar interconnexions faraòniques, les interconnexions socials -el tren Puigcerdà - la Tor de Querol i, sobretot, el Portbou - Cervera de la Mareda- resten en l'oblit més absolut. El menyspreu pels petits espais i els petits projectes és un caprici antisocial i, en un futur proper, pot esdevenir irreversible i provocar més zones mortes arreu del país. No s'entén que com més avança la integració europea i la lluita

Carta del dia

12 hores esperant l'ambulància

■ Escric per denunciar el pessim servei d'ambulàncies que hem de patir en algunes comarques. La nostra àvia va estar hospitalitzada uns dies a Manresa. Quan el metge li va donar l'alta, a quarts de dues del migdia, ens va anunciar que l'ambulància la recolliria a les tres de la tarda per tornar-la a casa. Havent passat de l'hora prevista, els familiars vam demanar a infermeria què passava i ells van estar trucant al servei d'ambulàncies durant hores. No va ser fins a les nou del vespre, sis hores després, quan la central coordinadora d'ambulàncies va respondre que fins a les deu de la nit no tindríem el servei. Però ni a les deu ni a les onze. Va aparèixer a quarts d'una. És a dir, dotze hores després d'haver rebut l'alta, i tot plegat per efectuar un trajecte de 30 minuts. Un cop dins, els de l'ambulància ens van explicar que els vespres només hi havia una sola ambulància per a tres comarques: Bages, Berguedà i Solsonès. Fins al cap d'una hora, passada la una de la matinada, no vam poder posar a dormir l'àvia a casa.

Josep Maria Guiteras
Castellterçol

cívica a favor de la mobilitat sostenible, per contra, una part significativa dels nostres ciutadans (que també paguen impostos) resten més desatesos i incomunicats que mai. Cal no oblidar el desastrós funcionament de la interconnexió ferroviària del tren convencional, sobretot de l'eix Girona-Flaçà-Figueres-Portbou-Cervera-Perpinyà, que pot provocar una reducció, encara més significativament injusta, de serveis de trans-

port públic que funcionen molt malament.

Josep M. Loste i Romero
Portbou

Vull ser bomber

■ Aquest és el segon any que intento entrar al cos de bombers forestals de la Generalitat de Catalunya, cosa que no he aconseguit -ni tan sols a les places de reserva- malgrat la meua qualificació de 9 sobre 10 a

la prova física. És indignant observar com gent amb puntuacions inferiors a la teva entren a formar part del cos, i només per la suma de punts en els mèrits especials. Aquests mèrits són portar més de sis mesos sense treballar, no haver treballat mai, haver tornat la roba en campanyes anteriors... La meua pregunta és: si no treballa durant l'any, com menjo? I d'altra banda: com pot ser que la nota de tall sigui un tretze? Per això és molt injust, ja que la gent que comencem mai podem entrar, perquè com a màxim podem treure un deu.

Jordi Linares
Barcelona

Alarma innecessària

■ Els beneficis de la nota ministerial desaconsellant el consum d'oli de gira-sol són que els consumidors no en comprassin el dissabte 26 d'abril, ja que el diumenge, que jo sàpiga, estan tots els comerços tancats. No sabem que d'Ucraïna arribés tant oli de gira-sol com per haver de paraitzar i posar en sospita tot un sector. Els inconvenients i costos de la mesura són l'augment de la desconfiança del consumidor amb la consegüent caiguda de les vendes, i donar una excusa perfecta als especuladors per pagar molt més barat el gira-sol a l'agricultor, encara que el consumidor

no ho notarà, i l'alarma injustificada de la població. Els costos de la mesura, com sempre, els pagaran els agricultors. Sens dubte, es tracta d'una altra alarma irresponsable i innecessària.

José Morales Martín
Palafrugell

A favor de Rijkaard

■ Estic molt d'acord amb Mar Jiménez sobre la renovació de Rijkaard. A Can Barça es impensable mantenir un entrenador tants anys, encara que sigui un gran entrenador i a la vegada una persona honesta i un gran senyor, que fins i tot en aquests moments difícils ho està demostrant. Massa interessos per moltes parts i molts borinots, com deia la Mar Jiménez, rondan el club. Ningú se'n recorda ara, de les tardes del millor futbol que ens ha donat, de les dues Lligues i de la Copa d'Europa guanyades. Potser sí que no va saber marcar uns jugadors que sí que mereixen estar fora del club. Penso que amb el fitxatge d'altres jugadors ell podria seguir al club i tindríem una altra vegada un bon Barça. Passi el que passi, li desitjo el millor, a la vegada que li dono el meu reconeixement més sincer, i penso que no se l'ha valorat com es mereixia.

R.A. Corominas
Rubí

AVUI+.cat

Opinió
Salvador CotDirector
d'edicions
scot@avui.cat

Suposo que és humà. Però, segurament, el col·lectiu que s'ha agafat amb més afecció a això dels blogs és el dels polítics professionals. Imagino que unes persones que estan pendents, sovint fins a l'obsessió, del que diuen d'ells els mitjans, finalment, han trobat el diari perfecte. És a dir, el que escriuen ells mateixos.

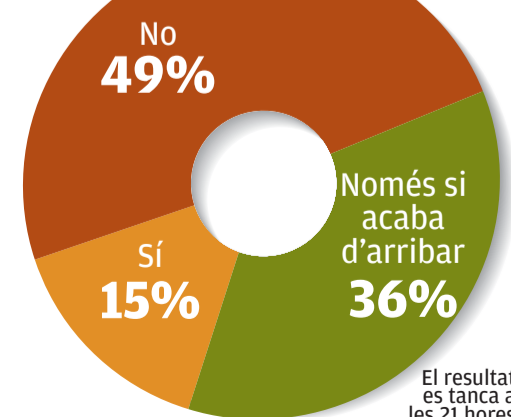
Allà poden dir de tot contra tothom sense haver de demanar permís al que està un grau per sobre en la jerarquia. Depèn de com, fins i tot poden criticar els col·legues quan els deixen sense càrrec. És més, l'ivent els permet fer realitat el gran somni: publicar les rancúnies personals contra els periodistes que no escriuen el que ells dictarien.

Darrerament, un parell de diputats (Manel Mas i Anna Simó, de no sé quins aparells) han deixat constància escrita de la fòbia que senten per la feina de dues periodistes impecables: Mònica Terribas i Sandra Arenas. I la democràcia consisteix a saber que podem seguir informant-nos, des de *La nit al dia* i des de l'AVUI, sense que mai ningú dels que manen ens faci passar per veritat el que escriu ell mateix al seu propi blog.

Comenta l'article a
www.avui.cat/29640

L'enquesta

¿Cal canviar d'idioma, davant d'un immigrant que el desconeix?

Total vots
3.566

El resultat es tanca a les 21 hores

La pregunta d'avui:

¿S'hauria de retirar Hillary Clinton de les primàries del Partit Demòcrata?

- Sí, ara
- No, fins al final
- Encara té opcions